

רעפ 62952-05-25 - עלי תלחמי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 62952-05-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: עלי תלחמי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (כבוד
השופט מ' בורשטין) בעמ"ת 50834-04-25 מיום
05.05.2025

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשת רשות לערור לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות: אימים; שיבוש הליכי משפט; הפרת חובה חוקית; הפרעה לשוטר; תקיפה וחבלה ממשית על-ידי שניים או יותר. זאת, בגין החשד למעורבותו בשלושה אירועים שהתרחשו במועדים שונים במהלך שנת 2024. כן יצוין, כי למבקש עבר פלילי נכבד הכולל תריסר הרשעות קודמות במגוון עבירות אלימות ורכוש; וכי המבקש אף ריצה תקופות מאסר שונות, האחרונה שבהן בת 30 חודשים החל מחודש אפריל 2022 בגין עבירות אלימות, לרבות נגד עובד ציבור.

2. הבקשה דנן נסובה על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (כבוד השופט מ' בורשטין) בעמ"ת 50834-04-25 מיום 05.05.2025, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט א' איתן) במ"ת 38250-03-25 מיום 06.04.2025.

3. בתמצית, בהחלטת בית משפט השלום נדחתה בקשת המדינה להורות על מעצרו של

המבקש בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו. בצד האמור, בית משפט השלום הורה על הארכת תנאי השחרור שנקבעו במסגרת הליכי מעצר הימים של המבקש "לרבות מעצר בית מלא בפיקוח, הרחקה מהמתלונן ואי יצירת קשר עמו [...]", משאלה "תואמים את מידת הסיכון הנשקף מ[המבקש], ואין מקום להקל בתנאים, אלא להותירם עד לסיום ההליך המשפטי". בהחלטת בית המשפט המחוזי נקבע, כי בנסיבות העניין ההחלטה מאוזנת ולא מצדיקה התערבות בשיקול דעתו של בית משפט השלום, בציינו כי:

"שקלתי את טענות ב"כ העורר [הוא המבקש - ח' כ'] בנוגע למסוכנות ולתנאי השחרור שנקבעו. בית משפט קמא איזן בין המסוכנות הנשקפת מהמשיב, הכוללת גם 12 הרשעות קודמות וכן עונש מאסר מותנה, בין התנהלות חסרת מעצורים וברף חומרה גבוהה, כפי שגם התנהל כלפי השוטר בתחנת המשטרה באישום הראשון. איזון זה מוצדק גם לנוכח האישום השני, לפיו העורר הפר תנאי מעצר בית שנקבעו לו וממילא יש מקום להקפיד על תנאי שחרורו של העורר. בנוסף לכך יצוין שחרף ההחלטה לפיה המעצר בית יהיה מלא ובפיקוח, התייצב העורר לדיון ללא המפקח, ודי בכך כדי ללמד על הצורך בפיקוח משמעותי. בעת מתן ההחלטה טוען העורר שהמפקחת בחוץ, אך אין בכך כדי לשנות מההחלטה".

4. במסגרת הבקשה שלפניי, שנוסחה באופן כוללני ובלשון שמקשה לרדת לסוף דעתו של המחבר, עותר המבקש לביטול החלטת בית המשפט המחוזי, משהוא 'שגה'; או, לחלופין, לצמצום שעות המעצר בהן שווה למעצר לילי בלבד.

5. לאחר בחינת הבקשה ועיון באמצעות מערכת 'נט המשפט' בהליכים דלמטה, מצאתי לדחותה מכוח סמכותי שבסעיף 53(א1)(2) לחוק המעצרים. כידוע, הלכה היא עמנו כי בקשת רשות לערור תינתן רק במקרים חריגים, בהם הבקשה מעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או בנסיבות חריגות כדי למנוע עיוות דיןחמור (בש"פ 3288/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (15.04.2024); בש"פ 1485/18 ורטס נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (08.03.2018)). המקרה דנן לא בא בקהלם אותם מקרים חריגים. הדברים מקבלים משנה תוקף, משעה שהמבקש כלל לא העלה טענה לקיומה של מי מאמות מידה אלו; האמת ניתנת להיאמר - הבקשה שלפניי נטועה כולה בדלת אמות עניינו הפרטני של המבקש.

הרבה למעלה מן הצורך יוער, כי ערכאות דלמטה איזנו כדבעי בין מכלול נסיבות העניין ונימקו החלטותיהם היטב. משכך שממילא אין צידוק להתערב בשיקוליהן.

6. הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ה (27 מאי 2025).

חאלד כבוב
שופט